

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Hvad turnévirksomheden angår, har adskillige i deres taler været inde på det vigtige i, at Det kgl. Teater ikke bare benævnes, men også i virkeligheden fremtræder som hele landets teater, og man har talt meget om TV-transmissionerne, som jeg skal vende tilbage til. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det har været muligt i indeværende år at fordoble antallet af turnéforestillinger, og at dette forhøjede niveau vil blive holdt, og jeg synes, at det er en vigtig side af teatrets funktion, stadig væk i det mulige omfang.

Til fru Gerda Møller vil jeg gerne sige tak for en meget positiv og meget konstruktiv behandling af lovforslaget. Jeg takker også for den velvillige holdning til at bevilge det nødvendige beløb. Det siger sig selv, at de konkrete detaljer vil blive indgående vurderet i udvalget. Også jeg lægger naturligvis den største vægt på, at vores opera og ballet skal overleve. Vi har jo så gode og store traditioner på disse områder, at det er fuldstændig afgørende.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg bare sige dette ene, at der også skal foregå eksperimenterende virksomhed på Det kgl. Teater. Jeg kender meget vel denne holdningsmæssige adskillelse, hvor man forestiller sig, at nytænkning kun kan foregå, om jeg så må sige ved græsrodderne, om end det måske er et lidt banalt ord, og at en etableret institution ikke kan præstere nytænkning. Deri er jeg fuldstændig uenig, og jeg er aldeles sindet, at Det kgl. Teater skal have muligheder for nytænkning og for i sig selv at være en inspirerende faktor i dansk teaterliv, ikke alene, hvad det også skal være, det teater, som bærer vore meget værdifulde traditioner.

Jeg kunne måske i den sammenhæng besvare det spørgsmål, som fru Birte Weiss rettede til mig, idet hun bad mig bekræfte, at Comediehuset skulle fungere som et åbent teaterværksted. Dette bekræfter jeg meget gerne, og jeg vil henvise til målsætningsudvalgets krav til Det kgl. Teater om, at der gennem eksperimentelle udfoldelsesmuligheder tilføres dansk teaterkultur nye initiativer og ny inspiration. Lad det svar også være rettet til fru Ingerlise Koefoed: dette er en vigtig del af Det kgl. Teaters egen virksomhed.

Da det blev besluttet at leje lokaler i Kvindernes Bygning for at få en lidt større scene end den, Comediehuset har kunnet byde på,

var det helt klart, at vi ønskede at bevare Comediehuset netop for at have et sådant åbent værksted, hvor kunstnere, som på forskellig måde bidrager til scenekunsten, kunne arbejde sammen.

I denne sammenhæng vil jeg også gerne sige til fru Birte Weiss, at det er mit ønske, og det er mit store håb, at det kan virkeliggøres, og jeg mener, at det må kunne virkeliggøres, at Det kgl. Teater ansætter, hvad fru Birte Weiss kalder en husforfatter. Det, der her er tale om, det er at fremme dansk dramatikens mulighed for, danske dramatikeres mulighed for at komme i et så nært samarbejde med scenens kunstnere, at der bliver skabt mere dansk dramatik. Jeg mener, at det er et perspektiv, som senere hen med bedre lokalemæssige muligheder vil kunne udvides betydeligt til et samarbejde mellem skuespillere og elever, mellem unge dramatikere, scenografer, instruktører, teatermalere, og hvad vi har af kunstnere, som bidrager til den endelige forestilling, og som må kende hinandens vilkår og hinandens forudsætninger, hvis deres anstrengelser skal ende med et samlet resultat. Men som sagt: ja til fru Birte Weiss, Comediehuset vil være til rådighed for aktivitet af denne type.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg gerne rette et par bemærkninger om denne understregning, som også hr. Arne Melchior tog del i, af en fuldstændig nyorientering i socialdemokratiets politik med hensyn til dette spørgsmål. Jeg vil gerne understrege, at det er praktiske forhold og alene praktiske forhold, der gør, at vi har vendt os fra planen om at opføre et omfattende, sammenhængende skuespilhus nær Kgs. Nytorv, men at vi ikke på nogen måde forestiller os en adskillelse imellem kunstarterne. Det vil stadig være muligt at opføre skuespil på Gamle Scene, ligesom det kommende skuespilhus også forudsættes anvendt til musikdramatiske forestillinger, som vil være bedst egnede dertil. Nationalscenens administration skal fortsat være en enhed, og alle teatrets produktionsafdelinger skal også samles på det samme sted, nemlig i den ny- og ombyggede Gamle Scenes bagfaciliteter. Det er altså alene afviklingen af forestillinger, der planlægges gennemført på den måde, at Gamle Scene fungerer fortrinsvis som opera- og balletscene og det nye skuespilhus fortrinsvis for